

[Jørgen Gram.]

handelen mellem England og Danmark og paa Baggrund af den tilsvarende Udvikling af Samhandelen mellem Tyskland og Danmark. Der er afgjort Berettigelse i at kræve, at naar man kan eksportere mere til vort andet Hovedaftagerland, saa bør man ogsaa have Ret til det. Jeg skal her give et Par Tal. Vor Indførsel fra Tyskland var i 1920 566 Mill. Kr., i 1929 590 Mill. Kr.; vor Indførsel i det forløbne Aar er 401 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at vor Indførsel fra Tyskland er gaaet væsentlig tilbage sammenlignet med Tiden før Valutacentralens Oprettelse i Modsætning til den Udvikling, der er sket i vor Samhandel med England. (*Hartvig Frisch*: Det er jo hele Princippet i det!). Naturligvis er det Princippet i det, men det giver dog Berettigelse til, naar vi har opfyldt vore Forpligtelser over for England og har Købsønsker over for Tyskland, at faa en større Eksport dertil.

Jeg ved naturligvis ikke, om Udenrigsministeren har informeret sit Partis Presse om at skrive saadan; men jeg gaar ud fra, at den ikke ved mere om vore Handelsstraktatforpligtelser, end Rigsdagsmændene gør. Jeg tiltager mig Ret til at kræve en forøget Udførsel for Landet paa Baggrund af Udenrigsministerens Udtalelser den 15. Oktober 1937 her i Tinget, hvor den højtærede Udenrigsminister udtalte — jeg tillader mig et ganske kort Citat —:

„Kun ved Hjælp af denne Udvidelse af Samhandelen med den øvrige Verden er det blevet muligt at skaffe til dette Land de Raastoffer, som er Betingelsen for, at Virksomheden herhjemme i Danmark har kunnet opretholdes“.

Jeg vil altsaa paa det bestemteste kræve, at vi i Fremtiden maa have Lov til, uden at der bliver rettet en saadan Beskyldning mod os, at kræve en Forøgelse af vor Udførsel, naar der ingen Skade kan ske ved det, saaledes som den ærede Ordfører for mit Parti alt har redegjort for det.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er Englandstraktaten, der er til Behandling.

Jørgen Gram: Det er ogsaa under Omtalen af Englandstraktaten, at der fra den radikale Partipresses Side er blevet hævdet...

Formanden: Det er ikke Pressen, der i Øjeblikket er til Behandling. Vi kan ikke her komme ind paa at diskutere Avisartikler et eller andet Sted i Landet.

Jørgen Gram: Jeg skal da nævne, at vi maa forlange, at man ikke stadig hindrer os i at kræve det, som vi mener er en afgørende Livsnødvendighed for Danmark, nemlig at faa en større Eksport.

Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den socialdemokratiske Ordførers Udtalelser om, at Landbruget ikke er i Stand til at udføre det, som Landbruget selv siger det kan udføre. (*Hartvig Frisch*: Det er ikke rigtigt citeret!). Er det ikke rigtigt citeret? Saa synes jeg, den ærede Ordfører burde fremkomme med et officielt Dementi eller en officiel Redegørelse for, hvad han har sagt, for efter den ærede Ordførers Udtalelser bliver der dette staaende, at den ærede Ordfører har sagt, at Landbruget ikke saa godt som Regeringen vidste, hvor meget det kunde udføre. Og det vil jeg i allerhøjeste Gråd gøre Indsigelse imod. Det er saadan, at Landbruget paa alle Omraader til enhver Tid til Aftagerlandene har afsat og har kunnet afsætte alle de Produkter, der var beregnet, med Undtagelse af en Uges Leverance af Kreaturer paa Grund af de særlige Forhold med Mund- og Klovesygen og med det lille Forbehold med Hensyn til Bacon. I øvrigt har Landbruget eksporteret alt det, som det i Henhold til Handelsstraktaterne har Pligt og Ret til, og det vil kunne eksportere adskilligt mere. Det var et meget moderat Korrektiv, Udenrigsministeren gav til den socialdemokratiske Ordfører i Forhold til den Maade, hvorpaa vi bliver mødt. I den ærede Ordførers Bebrejdelse mod Landbruget var der overhovedet ikke Fugls Føde. Hvis der skulde være sket nogen Fejl ved, at der i Nationalbanken laa et betydeligt Beløb til fri Afbenyttelse, saa maatte det være en Bebrejdelse mod Regeringen, fordi den paa Grund af de nuværende Handelsaftaler havde haft Forpligtelse til at faa dette Beløb udnyttet i indeværende Kvar- tal til Eksport til andet Land. Men dette har Udenrigsministeren altsaa gjort Rede for, at der kan ligge visse ubenyttede Beløb. Vel, saa gaar vi ud fra det, men saa er der ingen Begrundelse for de Udtalelser, som den socialdemokratiske Ordfører (*Hartvig Frisch*) fremsatte imod det danske Landbrug.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning, men jeg gør opmærksom paa, at jeg ikke vil kunne tillade, at man nu etablerer en Fortsættelse af Finanslovbehandlingen. Det kan ikke finde Sted her ved denne Lejlighed.